

Kniha Daniel – sto tridsaťosem

Odhaľovanie Daniela 11: prorocká cesta dejinami

Jeff Pippenger

2024-03-15

Štyridsiaty verš jedenástej kapitoly Daniela predstavuje jeden z najhlbších veršov Božieho slova. Prorocké dejiny, ktoré sú v ňom znázornené, sú miestom, kde sa kolesá uprostred kolies z Ezechielovho videnia spájajú. Časom konca milleritského hnutia v roku 1798, a tiež časom konca hnutia tretieho anjela v roku 1989, sú zobrazené vnútorné i vonkajšie dejiny Božieho ľudu posledných dní. Vo verši sa nachádza ohlásenie blížiaceho sa súdu, ktorý prišiel s prvým anjelom v roku 1798, až po nedeľný zákon v štyridsiatom prvom verši. Tento verš teda predstavuje vyšetrojúci súd Božej cirkvi, začínajúci mŕtvymi, až po zapečatenie sto štyridsaťštyritisíc a po to, ako Boh vyplňuje laodicejský adventizmus zo svojich úst.

Dejiny, v ktorých pápežstvo prijalo svoju smrteľnú ranu v roku 1798, až po uzdravenie smrteľnej rany vo verši štyridsaťjeden, sú predstavené v dejinách tohto verša. Od verša štyridsaťjeden ďalej je text zasadený do kontextu stupňujúcich sa výkonných Božích súdov, ktoré sa začínajú v tomto verši. V tomto prorockom zmysle je verš štyridsať koncom jedenástej kapitoly Daniela a verše jeden a dva tejto kapitoly sú jej začiatkom. Jedenásta kapitola predstavuje vzburu antikrista, desiata kapitola predstavuje začiatok videnia rieky Hiddekel a dvanásta kapitola predstavuje jeho koniec. Desiata a dvanásta kapitola predstavujú prvé a posledné a jedenásta kapitola je vzburou uprostred.

Desiata a dvanásta kapitola sú totožné, lebo na rozdiel od jedenástej kapitoly predstavujú Danielovu skúsenosť vo vzťahu k videniu, zatiaľ čo jedenásta kapitola je samotným videním. Desiata kapitola je prvým písmenom hebrejskej abecedy, jedenásta kapitola je trinástym vzbúrnym písmenom hebrejskej abecedy a dvanásta kapitola je posledným písmenom abecedy. Videnie pri rieke Chiddekel je „Pravda“.

V jedenástej kapitole začiatok znázorňuje koniec, lebo Kristus sa nikdy nemení. Záverečné dejiny, predstavené vo verši štyridsať, sú časom skúšky obrazu šelmy. Tento čas skúšky vrcholí znamením šelmy, ktoré je predstavené vo verši štyridsaťjeden. Verše jeden a dva sa teda musia vzťahovať na čas zapečatovania sto štyridsaťštyritisíc, lebo toto časové obdobie je zároveň obdobím vytvárania obrazu šelmy.

„Pán mi jasne ukázal, že obraz šelmy bude vytvorený pred ukončením doby milosti; lebo má byť veľkou skúškou pre Boží ľud, podľa ktorej bude rozhodnuté o ich večnom osude....“

„Toto je skúška, ktorou musí prejsť Boží ľud predtým, než bude zapečatený.“ Manuscript Releases, zväzok 15, 15.

Vždy existujú dva medzníky, ktoré označujú čas konca. V reformnom hnutí Mojžiša to bolo narodenie Árona, po ktorom o tri roky nasledovalo narodenie Mojžiša. V reformnom hnutí, ktoré malo vyjsť z Babylonu a znovu vystavať chrám, to bol kráľ Dárius, po ktorom nasledoval kráľ

Kýros. V reformnom hnutí Krista to bolo narodenie Jána Krstiteľa, po ktorom o šesť mesiacov nasledovalo narodenie Krista. V reformnom hnutí milleritov to bola smrť pápežského systému v roku 1798, po ktorej nasledovala smrť pápeža v roku 1799. V reformnom hnutí tretieho anjela to boli prezident Reagan a prezident Bush starší, ktorí obaja predstavovali rok 1989. V Danielovi, v 10. kapitole, 1. verši, nachádzame označeného kráľa Kýra.

V treťom roku Kýra, kráľa Perzie, bolo Danielovi, ktorého meno bolo nazývané Baltazár, zjavené slovo; a to slovo bolo pravdivé, ale určený čas bol dlhý; a porozumel tomu slovu a mal porozumenie videniu. Daniel 10:1.

V nasledujúcich veršoch desiatej kapitoly vidíme skúsenosť Daniela predstavenú vopred predtým, ako Gabriel v jedenástej kapitole podá videnie prorockých dejín. Kýros označuje čas konca, lebo predtým bol Kýros, synovec Dária, Dáriovým generálom, ktorý zabil Belšaccara, čím označil koniec sedemdesiatich rokov zajatia, ktoré boli predobrazom tisícdvostonásťdesiatročného zajatia duchovného Izraela v duchovnom Babylone od roku 538 do roku 1798.

„Božia cirkev na zemi bola počas tohto dlhého obdobia neúprosňého prenasledovania rovnako skutočne v zajatí, ako boli izraelské deti držané v babylonskom zajatí počas obdobia vyhnanstva.“ Proroci a králi, 714.

Koniec tisícdvostonásťdesiatich rokov v roku 1798 označil čas konca; tak aj koniec sedemdesiatich rokov označil „čas konca“ pre túto dejinnú líniu. Pri smrti Baltazára a na konci babylonského kráľovstva sú predstavení tak Dárius, ako aj Kýros, lebo Kýros ako Dáriov generál, ktorý vykonal toto dielo, zastupoval Dária. Keď bol George Bush starší 20. januára 1989 uvedený do úradu, Reagan bol prezidentom počas prvých devätnástich dní roku 1989.

Videnie pri Chiddekeli sa začalo v čase konca, v treťom roku Kýra. Keď Gabriel začína Danielovi odhaľovať prorocké dejiny jedenástej kapitoly, najprv sa odvoláva na prvý rok Dária, aby jasne ustanovil, že videnie prorockých dejín, ktoré sa chystal Danielovi predložiť, sa začína v poslednom čase konca, v roku 1989, lebo všetci proroci hovoria viac o posledných dňoch než o dňoch, v ktorých žili.

Ale ukážem ti, čo je zapísané v Písme pravdy; a niet nikoho, kto by so mnou stál v týchto veciach, iba Michael, váš knieža. A ja v prvom roku Médskeho Dária, áno ja, som stál, aby som ho upevnil a posilnil. Daniel 10,21; 11,1.

V prvom roku Dária, ktorý predstavuje čas konca v roku 1989, Gabriel „stál“, čím označil, že v „čase konca“ prichádza anjel. V roku 1798 prišiel prvý anjel a v roku 1989 prišiel tretí anjel. Až keď bolo posolstvo tretieho anjela v roku 2001 zmocnené, začalo sa pečatenie tretieho anjela; avšak hnutie príchodu tretieho anjela v roku 1989 je znázornené tým, že Gabriel stojí v čase konca. Gabriel sa chystá Danielovi ukázať „to, čo je zaznamenané v písme pravdy“, a videnie pri Hidekele nesie pečať „Pravdy“, ktorú Gabriel práve predkladá.

V štrnástom verši desiatej kapitoly Gabriel už Daniela oboznámil s tým, že to, čomu sa venoval vo videní pri Hidekele, bolo „to, čo sa stane Božiemu ľudu v posledných dňoch“.

Teraz som prišiel, aby som ti dal porozumieť tomu, čo postihne tvoj ľud v posledných dňoch; lebo videnie sa ešte vzťahuje na mnohé dni. Daniel 10:14.

Druhý verš jedenástej kapitoly Daniela predstavuje poznanie, ktoré bolo odpečatené v čase konca v roku 1989 a ktoré určuje, čo „postihne“ Boží ľud „v posledných dňoch“.

A teraz ti oznámim pravdu. Hľa, ešte povstanú traja králi v Perzii; a štvrtý bude omnoho bohatší ako oni všetci; a svojou mocou pre svoje bohatstvo pobúri všetkých proti gréckemu kráľovstvu. Daniel 11:2.

Kýros predobrazuje druhého kráľa od roku 1989. Je kráľom Médo-perzskej ríše, ktorá predstavuje kráľovstvo biblického proroctva v posledných dňoch, zložené z dvoch rohov, reprezentovaných Médmi a Peržanmi. Po druhom kráľovi kráľovstva dvojrohého zemskeho zvierat'a v čase konca, v roku 1989, mali ešte prísť traja králi (Clinton, Bush posledný, Obama), a potom mal prísť kráľ, ktorý bol omnoho bohatší než oni všetci. Tí traja králi, ktorí nasledovali po Bushovi prvom, zbohatli po svojich prezidentstvách, a to iba preto, že sa stali prezidentmi. Trump, štvrtý, ktorý bol omnoho bohatší a bol najbohatším prezidentom vôbec, nezískal svoje bohatstvo preto, že bol prezidentom, ale predovšetkým prostredníctvom svojej činnosti v oblasti investícií do nehnuteľností, dávno predtým, než kandidoval na prezidenta.

Pomerne najbohatším prezidentom v amerických dejinách bol kedysi prvý prezident Spojených štátov. Pred Donaldom Trumpom bol George Washington najbohatším prezidentom v amerických dejinách a svoje bohatstvo nadobudol, podobne ako Donald Trump, prostredníctvom investícií do nehnuteľností. Washington aj Trump prišli do prezidentského úradu z netradičného politického prostredia. Washington bol predtým, než sa stal prezidentom, predovšetkým vojenským vodcom a Trump bol podnikateľom a televíznou osobnosťou, ktorý podobne ako Washington nemal nijaké predchádzajúce politické skúsenosti.

Obaja prezidenti boli známi svojimi silnými osobnosťami a štýlmi vedenia, hoci tieto črty prejavovali celkom odlišným spôsobom. Washington bol známy svojím stoickým, pokojným a sebaistým vedením a zjednocujúcou prítomnosťou počas Revolučnej vojny a v prvých rokoch Republiky, zatiaľ čo Trump je známy svojím rozhodným prístupom k vedeniu a vládnutiu. Washington aj Trump boli postavami značnej kontroverzie, hoci z veľmi odlišných dôvodov. Washington, hoci bol široko uctievaný, čelil vo svojej dobe kritike pre rozličné otázky vrátane svojich názorov na otroctvo. Trumpovo prezidentstvo bolo poznačené početnými kontroverziami vrátane jeho používania „zlomyselných tweetov“ na sociálnych sieťach, jeho politických rozhodnutí v duchu America-first a jeho vlastného sebauvedomenia.

Najbohatší a šiesty prezident mal popudiť globálne dračie mocnosti. Keď dejiny druhého verša jedenástej kapitoly položíme na dejiny období rokov 1776, 1789 a 1798, nachádzame ďalšie informácie, ktoré sa vzťahujú na posledného prezidenta zemskej šelmy, lebo Ježiš znázorňuje koniec začiatkom. Prvé dve obdobia, predstavované rokmi 1776 a 1789, poskytujú dve svedectvá o tom, že posledný prezident bude ôsmym prezidentom, ktorý bol z tých siedmich. Trump bol šiestym prezidentom po Reaganovi a ako ôsmy prezident bude „z tých siedmich“. Posledný a ôsmy prezident bude vládnuť vtedy, keď Spojené štáty vytvoria obraz „šelme a podľa šelmy“.

Prezident, ktorý vládne v čase, keď Spojené štáty vytvoria obraz šelmy, musí byť ôsmy, teda zo siedmich, ako o tom svedčia Peyton Randolph a John Hancock. Pápežstvo je ôsmou hlavou, ktorá bola zo siedmich, a utrpelo prorockú smrteľnú ranu. Aby bol obrazom pápežstva, musí mať aj ôsmy prezident, ktorý je zo siedmich, prorocké označenie, že bol prorocky „zranený“ alebo „zabitý“.

Pápežstvo prijalo svoju smrteľnú ranu od dračej moci (Francúzsko), dračej moci, proti ktorej pápežstvo zápasilo už od čias, keď Pavol označil, že tajomstvo neprávosti (človek hriechu) už v tom čase pôsobilo. Drak pohanstva zadržoval pápežstvo, aby neuchopilo trón, čo sa napokon stalo v roku 538.

Od počiatku pápežstva až po jeho konečný zánik zápasí proti dračím mocnostiam. Obraz pápežstva vyžaduje, aby tento obraz zápasil s dračou mocnosťou. V sedemnástej kapitole Zjavenia je pápežstvo, ktoré je ôsmou hlavou a je zo siedmich hláv, napokon spálené ohňom a jeho telo požiera desať kráľov. V oboch úmrtiach (1798 a v posledných dňoch) je pápežská šelma usmrtená dračou mocnosťou. Aby Spojené štáty vytvorili obraz šelmy, musel by byť aj ôsmy prezident usmrtený dračou mocnosťou, s ktorou bol vo vojne, a šiesty kráľ po čase konca v roku 1989 je kráľom, ktorý podnietil všetky dračie mocnosti.

Ronald Reagan bol odpadlícky protestant, ale George Bush starší bol klasický globalista. Jeden z jeho slávnych výrokov je ten, v ktorom klamal, keď 18. augusta 1988 povedal: „A ja som ten, kto dane nezvýši. Môj protivník teraz hovorí, že ich zvýši ako poslednú možnosť alebo ako tretiu možnosť. Ale keď politik hovorí takto, viete, že je to jedna z možností, ku ktorej sa uchýli. Môj protivník nevyklučuje zvýšenie daní. Ja však áno. A Kongres bude na mňa tlačiť, aby som zvýšil dane, a ja poviem nie. A budú tlačiť, a ja poviem nie, a budú tlačiť znovu, a všetko, čo im môžem povedať, je: čítajte mi z pier: žiadne nové dane.“

Okrem tej verejnej lži, ktorá je znakom predstaviteľa dračej moci, jeho najslávnejším výrokom bol ten, ktorý zaznel na spoločnom zasadnutí Kongresu 11. septembra 1990, kde povedal: „Teraz môžeme vidieť, ako sa začína črtáť nový svet. Svet, v ktorom existuje veľmi reálna vyhliadka na nový svetový poriadok. Slovom Winstona Churchilla, ‚svetový poriadok‘, v ktorom ‚zásady spravodlivosti a fair play ... chránia slabých pred silnými ...‘ Svet, v ktorom sú Spojené národy, oslobodené od patovej situácie studenej vojny, pripravené naplniť historickú víziu svojich zakladateľov.“ Bush starší bol globalista, aj keď sa hlásil k Republikánskej strane.

Bill Clinton bol prvým prezidentom, ktorý usporiadal svoj inauguračný obrad pri Lincolnovom pamätníku, čo znamená, že sa obrátil chrbtom k Lincolnovi a tvárou k obelisku Washingtonovho pamätníka, obelisku, ktorý je vo svojom vnútri naplnený symbolmi slobodomurárstva. Obelisk i symboly slobodomurárstva, ktorým sa rozhodol čeliť, keď falošne prisahal svoju vernosť Ústave, predstavovali nielen to, že sa obrátil chrbtom k prototroctvárskeму symbolu Lincolnovho pamätníka, ale historické umiestnenie, ktoré si Clinton zvolil, sa zhoduje aj s jeho ďakovnou rečou, v ktorej vychválil profesora, u ktorého študoval na jezuitskej univerzite, ktorú navštevoval.

Ten profesor, Carroll Quigley, napísal knihu *Tragedy and Hope: A History of the World in Our Time*, ktorá vyšla v roku 1966 a je oprávnená a všeobecne chápaná ako „Biblia globalistických

ideí“. Tak ako je Korán pre islam a ako sa dielo *Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry*, napísané Albertom Pikeom a vydané v roku 1871, považuje za najobsiahlejší výklad ezoterických učení slobodomurárstva; alebo ako je Kniha Mormonova pre Svätých neskorších dní, tak je Quigleyho kniha *Bibliou globalistickej filozofie*. Väčšina ľudí by vedela, keby Clinton chválil Mohameda z Koránu alebo keby chválil Josepha Smitha z Knihy Mormonovej, a niektorí by vedeli, kto bol Albert Pike, no málokto vedel, že Clintonova chvála Quigleyho bola v súlade s jeho vlastnou globalistickou agendou a s jeho odmietnutím zásad, ktoré predstavoval Abraham Lincoln.

Vo svojom prejave Clinton povedal: „Ako tínedžer som počul výzvu Johna Kennedyho k občianstvu. A potom, ako študent na Georgetownskej univerzite, som počul, ako túto výzvu objasnil profesor menom Carroll Quigley, ktorý nám povedal, že Amerika je najväčším národom v dejinách, pretože náš ľud vždy veril v dve veci: že zajtrašok môže byť lepší než dnešok a že každý z nás má osobnú morálnu zodpovednosť urobiť to tak.“ Predstava Carrolla Quigleyho o tom, ako „urobiť Ameriku znovu veľkou“, spočívala v tom, aby sa Spojené štáty vzdali svojej národnej suverenity v prospech Organizácie Spojených národov. Clinton bol demokrat, globalista, predstaviteľ draka.

„Aký otec, taký syn“: George Bush mladší bol globalista, a tak ako jeho otec aj on bol globalista, ktorý sa hlásil k Republikánskej strane. Jablko nepadá ďaleko od stromu. Biblia kladie rečnícku otázku: „Či môžu dvaja kráčať spolu, ak sa nedohodli?“ Stačí jednoducho sledovať mnohé podniky, ktoré Bush mladší uskutočnil spolu s Billom a Hillary Clintonovcami, aby bolo zrejmé, s kým Bush mladší súhlasil.

Barack Hussein Obama sa počas predvolebného zhromaždenia krátko pred svojím zvolením za prezidenta vyjadril o zásadnej premene Spojených štátov. Dňa 30. októbra 2008 v Columbii v štáte Missouri Obama povedal: „Od zásadnej premeny Spojených štátov amerických nás delí päť dní.“ Toto vyhlásenie bolo súčasťou Obamovho širšieho posolstva „nádeje a zmeny“, ktoré bolo ústrednou témou jeho prezidentskej kampane v roku 2008 a zdôrazňovalo jeho záväzok k významným politickým reformám a k odlišnému smerovaniu krajiny. Smer, ktorým krajinu obrátil, bol smerom k drakonickým politikám globalizmu, proti belochom, v prospech interrupcií, proti uhlíkovým palivám, proti Amerike a v prospech globalizmu, k Diverzite, rovnosti a začleneniu, k falošným dejinám Teórie kritickej rasy a tak ďalej. Obama nebol jednoducho len komunitným organizátorom; bol a stále je predstaviteľom globalistickej agendy moci draka.

Trump však, na rozdiel od typického moderného politika, splnil viac sľubov než všetkých ostatných sedem prezidentov v období začínajúcom rokom 1989 dohromady. Bol odhodlaný znovu urobiť Ameriku veľkou a v snahe o to pobúril mocnosti globalistov nielen v Spojených štátoch, ale na celom svete.

Joe Biden nemá vôbec nijaký dôkaz o tom, že je čímkol'vek iným než len ďalším globalistom.

Šelma katolicizmu viedla dlhodobú vojnu s mocnosťami draka a prezident, ktorý bude vládnuť, keď Spojené štáty vytvoria obraz pápežstva, bude z prorockej nevyhnutnosti v zápase s mocnosťami draka. Nijaký zo žijúcich prezidentov okrem Donalda Trumpa by nevedel vojnu s

mocnosťami draka, lebo demokrati sú otvorene globalisti (draci), a George Bush mladší bol, ako aj jeho otec bol (navonok republikán, ktorý je v skutočnosti globalistickým drakom), lebo Ježiš vždy znázorňuje posledné prostredníctvom prvého.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Na Boží ľud čaká veľká kríza. Kríza čaká aj svet. Najosudovejší zápas všetkých vekov je už bezprostredne pred nami. Udalosti, o ktorých sme na základe autority prorockého slova viac než štyridsať rokov vyhlasovali, že sa blížia, sa teraz odohrávajú pred našimi očami. Už bola zákonodarcom národa predložená otázka dodatku k Ústave, ktorý by obmedzil slobodu svedomia. Otázka presadzovania zachovávanía nedele sa stala záležitosťou národného záujmu a významu. Dobré vieme, aký bude výsledok tohto hnutia. Sme však pripravení na to, čo príde? Splnili sme verne povinnosť, ktorou nás Boh poveril, aby sme ľud varovali pred nebezpečenstvom, ktoré je pred ním?“

„Mnohí, dokonca aj spomedzi tých, ktorí sa podieľajú na tomto hnutí za presadzovanie nedele, sú zaslepení voči následkom, ktoré budú nasledovať po tomto kroku. Nevidia, že útočia priamo proti náboženskej slobode. Mnohí nikdy nepochopili nároky biblického sobotného dňa ani falošný základ, na ktorom spočíva inštitúcia nedele. Každé hnutie v prospech náboženského zákonodarstva je v skutočnosti aktom ústupku pápežstvu, ktoré po toľké veky neochvejne bojovalo proti slobode svedomia. Zachovávanie nedele vďačí za svoju existenciu ako takzvaná kresťanská inštitúcia ‚tajomstvu neprávosti‘; a jej presadzovanie bude faktickým uznaním zásad, ktoré sú samotným základným kameňom rímskeho katolicizmu. Keď sa náš národ natoľko zriekne zásad svojej vlády, že prijme nedeľný zákon, protestantizmus v tomto čine podá ruku pápežstvu; nebude to nič iné ako vdychnutie života tyranii, ktorá už dlho dychtivo vyčkáva na svoju príležitosť, aby znovu povstala k aktívnemu despotizmu.

„Hnutie národnej reformy, vykonávajúce moc náboženského zákonodarstva, keď sa plne rozvinie, prejaví tú istú neznášanlivosť a útlak, aké prevládali v minulých vekoch. Ľudské rady si vtedy prisvojovali výsady Božstva a pod svojou despotickou mocou drvili slobodu svedomia; a tých, ktorí sa stavali proti ich nariadeniam, stíhalo väzenie, vyhnanstvo a smrť. Ak bude pápežstvo alebo jeho zásady opäť uvedené do moci zákonodarstvom, ohne prenasledovania budú znovu roznecované proti tým, ktorí neobetujú svedomie a pravdu z úcty k ľudovým bludom. Toto zlo je na pokraji uskutočnenia.“

„Keď nám Boh dal svetlo, ktoré nám ukazuje nebezpečenstvá pred nami, ako môžeme obstať čistí v Jeho očiach, ak zanedbáme vynaložiť každé úsilie, ktoré je v našej moci, aby sme ho predložili ľudu? Môžeme sa uspokojiť s tým, že ich ponecháme, aby čelili tejto závažnej otázke bez varovania?“ Testimonies, zväzok 5, 711, 712.